

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 103/10
09.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Веска Крстајића, Љубице Кнежевић-Томашев и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Ђ.Г, због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1178/09 од 30.12.2009. године, подигнутом против правноснажне пресуде Окружног суда у Неготину Кж. 283/09 од 06.11.2009. године, у седници већа одржаној у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца, осуђеног Ђ.Г. и његовог браниоца, адв. Д.В. из М, дана 09.06.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1178/09 од 30.12.2009. године и утврђује да је правноснажном пресудом Окружног суда у Неготину Кж. 283/09 од 06.11.2009. године повређен закон у корист осуђеног Ђ.Г. (члан 369. тачка 4. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 66. став 3. Кривичног законика).

Образложење

Пресудом Општинског суда у Мајданпеку К. ... од 15.04.2008. године, окривљени Ђ.Г. оглашен је кривим за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 30 дана, уз обавезу окривљеног да плати суду на име паушала износ од 1.500,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 5.400,00 динара и оштећенима Д, М. и С.С. на име трошкова кривичног поступка износ од 47.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Окружни суд у Неготину, пресудом Кж. 283/09 од 06.11.2009. године, делимично је уважио жалбу браниоца окр. Ђ.Г. и наведену првостепену пресуду преиначио у делу одлуке о казни, тако што је окривљеном, за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 2-два месеца и истовремено одредио да се она неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврши ново кривично дело, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 1178/09 од 30.12.2009. године, против правноснажне пресуде Окружног суда у Неготину Кж. 283/09 од 06.11.2009. године, због повреде кривичног закона –члан 369. став 1. тачка 4. ЗКП у вези члана 66. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни суд Србије уважи захтев за заштиту законитости и утврди да је означеном правноснажном пресудом Окружног суда у Неготину у предмету кривице окр. Ђ.Г. због кривичног дела из члана 138. КЗ тај суд прекорачио закон и повредио Кривични законик изричући окривљеном условну осуду у ситуацији када то по закону није било допуштено.

Врховни касациони суд као надлежан суд за решавање о предметном захтеву (члан 90. став 1. Закона о уређењу судова – „Службени гласник РС“, бр. 116/2008), поступио је у смислу одредаба члана 422. став 2. и 3. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, одржаној у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца, осуђеног Ђ.Г. и његовог браниоца, адв. Д.В, размотрио списе предмета, са

пресудом против које је захтев поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву указује да је другостепени суд учинио повреду кривичног закона у корист осуђеног, из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 66. став 3. КЗ, када је преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о изреченој казни затвора и осуђеном за предметно кривично дело изрекао условну осуду, као у другостепеној пресуди, јер ова кривична санкција у конкретном случају по закону није могла бити изречена.

Одредбом члана 66. став 3. КЗ прописано је да се условна осуда не може изрећи ако није протекло више од пет година од правноснажности осуде којом је учиниоцу изречена казна затвора за умишљајно кривично дело. Осуђеном Ђ.Г, према утврђењу у првостепеној пресуди на основу извода из казнене евиденције, за такво кривично дело (из члана 233. став 1. КЗ РС) изречена је казна затвора у трајању од два месеца пресудом Општинског суда у Мајданпеку К. ..., па иако у првостепеној пресуди није назначен датум правноснажности пресуде К. ..., иначе наведен у изводу из казнене евиденције (11.12.2007. године), из самог податка да је кривични поступак вођен 2006. године, несумњиво произилази да од правноснажности пресуде К. ... до пресуђења за предметно кривично дело није протекао рок из члана 66. став 3. КЗ, који је услов у смислу тог законског прописа да би се учиниоцу за ново кривично дело уопште могла изрећи условна осуда.

Стога се основано у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд својом одлуком о кривичној санкцији – изреченом условном осудом, повредио одредбу члана 66. став 3. КЗ и прекорачио овлашћења која сходно том пропису има приликом одлучивања о кривичној санкцији и тиме у корист осуђеног учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио као основан захтев за заштиту законитости и на основу одредаба чланова 30. став 1, 32. и 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/2008), и члана 24. став 7. ЗКП, односно члана 10. Закона о изменама и допунама ЗКП („Службени гласник РС“, број 72/2009), а применом члана 425. став 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је не дирајући у побијану правноснажну пресуду утврдио да је истом учињена повреда закона на коју је указано у захтеву за заштиту законитости.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Наташа Бањац, с.р.

Невенка Важић, с.р.